

Chương 157: Thám Hiểm Darklands (8) - Xác Chết Ở Klitz Point

(Số từ: 4111)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:01 PM 02/04/2023

Ellen nghi ngờ mọi thứ mà cô gặp phải. Tôi vừa nhìn thấy một ánh sáng và nghĩ về việc nghỉ ngơi nhanh chóng. Mặt khác, Ellen thắc mắc tại sao chỉ có một ngọn đèn.

Cô ấy có lẽ đã hành động như vậy bởi vì cô ấy đã nghe từ Artorius rằng sẽ rất khó để tồn tại với tư cách là một mạo hiểm giả nếu cô ấy không luôn cảnh giác.

Chúng tôi phải cảnh giác với cả quái vật và con người. Những kẻ ngốc bất cẩn sẽ phải trả giá cho sự thiếu hiểu biết của mình bằng cách này hay cách khác. Ba chúng tôi rời đường cũ và tiếp cận Klitz Point từ một hướng khác.

Không giống như St. Point tương đối an toàn, Klitz Point có một loại rào chắn được dựng lên xung quanh dường như dùng để phòng ngừa các cuộc tấn công bất ngờ.

Mưa tầm tã và bóng tối đã hạn chế tầm nhìn của chúng tôi. Tuy nhiên, thời tiết cũng che giấu chúng tôi khỏi bất kỳ kẻ thù tiềm năng nào trong khu vực. Ngay khi chúng tôi đến vùng lân cận chung của khu vực...

“Cậu có nghe thấy gì không?”

Ellen hỏi tôi, nhớ lại thính giác được tăng cường của tôi khi chúng tôi đến hàng rào.

Tuy nhiên, ngay cả sau khi tôi tăng cường thính giác, tôi chỉ có thể nghe thấy tiếng mưa rơi.

“Mưa to quá. Tôi không thể nghe thấy bất cứ thứ gì khác.”

Tôi cố gắng bằng cách nào đó bắt được bất kỳ âm thanh nào phát ra từ tòa nhà sáng đèn duy nhất; tuy nhiên, bất kỳ âm thanh nào có thể phát ra từ đó đều bị cơn mưa che khuất hoàn toàn. Nó cũng đã quá xa.

Ellen gật đầu như đã suy nghĩ nhiều rồi cởi áo mưa và ba lô ra.

“Relia, hãy đợi ở đây. Reinhardt và tôi sẽ quay lại ngay.”

“Hai người sẽ ổn chứ?”

Eleris có vẻ lo lắng, nhưng Ellen chỉ gật đầu trước câu hỏi của cô ấy. Giống như Ellen, tôi cởi bỏ áo mưa và ba lô rồi đi theo cô ấy.

Hàng rào gỗ cao khoảng ba mét.

***Xoẹt!**

Ellen đâm một con dao vào giữa hàng rào. Sau đó, cô tác dụng thêm một lực nữa, đẩy nó vào đến tận tay cầm.

“Hãy bước lên cái này và nhảy qua.”

“Được rồi.”

Cô ấy muốn dùng cán dao làm bàn đạp và bảo tôi băng qua hàng rào gỗ theo cách tương tự. Ban đầu điều đó là không thể, nhưng khả năng thể chất của tôi ở mức đủ cao để tôi có thể xoay sở để làm điều gì đó như thế.

***Vút!**

Ellen nhẹ nhàng nhảy lên cán dao, nắm lấy phần sắc nhọn của hàng rào như một cái đòn bẩy, và lách mình qua.

Người ta không bao giờ có thể biết điều gì có thể chờ đợi chúng ta ở đầu kia của hàng rào đó.

Một cuộc chiến có thể nổ ra.

Ellen đã vượt qua. Tuy nhiên, Eleris chỉ im lặng nắm tay tôi.

Cô ấy không nói gì, nhưng tôi hoàn toàn hiểu cô ấy đang nghĩ gì.

***Nhảy!**

Tôi nhẹ nhàng nhảy lên cán dao và băng qua hàng rào gỗ như Ellen đã làm.

Thời tiết mưa khá có lợi cho chúng tôi trong tình huống đó. Bất kỳ tiếng ồn nào chúng tôi tạo ra sẽ bị át đi, ngăn không cho bất kỳ ai phát hiện ra chúng tôi như vậy.

Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không thể phân biệt đối tượng ngoại trừ những đối tượng ở gần chúng tôi. Tất cả những gì tôi có thể thấy là ánh sáng chiếu ra từ tòa nhà nằm ở trung tâm Klitz Point.

Chúng tôi đã không tiếp cận nó ngay lập tức.

“Chúng ta hãy di chuyển từ từ.”

"Được rồi."

Ellen và tôi di chuyển ở một vị trí thấp hơn. Ngay cả trong bóng tối đó, vẫn còn những nơi thậm chí còn tối hơn, vì vậy tôi và Ellen di chuyển chậm rãi, từng chút một, tận dụng bóng tối trong bóng tối.

*Shaaaaaaaaa...

*Ầm...Ầm...

Và khi chúng tôi tiến sâu hơn vào trong, tôi bắt đầu nghe thấy gì đó qua cơn mưa. Có vẻ như tôi chỉ có thể nghe được âm thanh đó sau khi tôi tăng cường khả năng nghe của mình, khi Ellen chuẩn bị tiến về phía trước một lần nữa. Cuối cùng tôi đã tóm lấy cô ấy.

-Chắc chắn là mưa như điên...

Một giọng lầm bầm.

Đó là một người.

Tôi thì thăm với Ellen sau khi người đó đi ngang qua.

“Là một người.”

Chúng tôi đang ở Klitz Point, nơi hầu hết các tòa nhà chìm trong bóng tối.

Rồi có một người đi qua cơn mưa mà không mang theo đèn hay bất cứ thứ gì.

Cùng với đó, chúng tôi thực sự không thể tìm ra liệu nó có an toàn hay không. Ngược lại, mọi thứ thậm chí còn trở nên đáng ngờ hơn. Ellen thì thăm với tôi rằng chúng tôi sẽ di chuyển cẩn thận hơn nữa.

“Chúng ta đừng đến quá gần khu vực đó.”

Có vẻ như lúc này Ellen muốn điều tra những tòa nhà tối tăm hơn là tòa nhà sáng đèn. Chúng tôi tiếp tục di chuyển chậm bởi vì chúng tôi thậm chí không thể nhìn thấy có ai đó đang đi vòng quanh phía trước chúng tôi.

Chúng tôi đến một bức tường của một trong những tòa nhà tối.

"Không đến cửa, hãy đến cửa sổ đó."

Ellen thì thăm khá cộc lốc, dẫn chúng tôi men theo bức tường của tòa nhà đến một trong những cửa sổ đóng kín của nó.

Cô cẩn thận cố gắng mở cửa sổ từ bên ngoài. May mắn thay, nó đã không bị khóa.

Ellen chộp lấy bậu cửa sổ và chui vào bên trong tòa nhà hoàn toàn tối om, tôi theo sau cô ấy.

Chúng tôi không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì khi chúng tôi nhảy vào bên trong; tuy nhiên, không mất nhiều thời gian để chúng tôi nhận ra điều gì đó.

“Húp!”

“Úp!”

Chúng tôi bịt miệng nhau theo phản xạ.

Chúng tôi thậm chí không cố gắng che miệng của mình mà là của nhau.

Cả hai chúng tôi đều cảm thấy như mình sẽ ổn nhưng lại sợ rằng người kia sẽ bắt đầu la hét. Sau khi nhận ra điều đó, chúng tôi dần dần tìm đến nhau.

Lý do rất đơn giản.

Mặc dù chúng tôi không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì, nhưng chúng tôi vẫn có thể cảm nhận được.

"Cái này..."

Tôi gật đầu trong bóng tối sau khi nghe giọng nói của Ellen.

“Nó có mùi máu.”

Đó là một mùi mà tôi biết.

Quay lại khi tôi ở trong Lâu đài của Ma vương, những xác chết biến dạng khủng khiếp nằm rải rác khắp nơi—không khí đầy mùi này.

Chúng tôi ở trong tòa nhà mà chúng tôi thậm chí không thể nhìn thấy bàn tay của mình trước mắt.

Chúng tôi không thể phát hiện bất kỳ dấu hiệu chuyển động nào, nhưng mùi máu tràn ngập khắp tòa nhà. Chúng tôi có thể nói, ngay cả khi chúng tôi không thể nhìn thấy bất cứ điều gì bằng mắt thường.

Mùi đó không chỉ ở mức độ của ai đó đang chảy máu ở đâu đó quanh đó.

Có một xác chết trong đó. Trên thực tế, rất nhiều xác chết, nồng nặc đến nỗi mùi thấm vào tường. Vì tôi đã ngửi thấy thứ gì đó khá giống với mùi hôi thối đó, nên tôi có thể đoán rằng không chỉ có một hoặc hai xác chết quanh đó - chúng sẽ không tỏa ra mùi nồng nặc như vậy.

"Có những xác chết ở đây. Rất nhiều xác chết."

"Đúng vậy."

Ellen gật đầu trước lời thì thầm của tôi.

Có vẻ như một vụ thảm sát đã xảy ra ở Klitz Point vì một lý do nào đó, và rất có thể đó là công việc của những kẻ sống trong tòa nhà duy nhất được thấp sáng.

Hoặc họ là những người đã tự nhốt mình trong tòa nhà đó khi vụ thảm sát diễn ra. Những người sống sót. Ngay cả khi không nói chuyện với nhau, chúng tôi dường như đã đi đến cùng một kết luận.

"Hãy ra khỏi đây. Tôi không nhìn thấy gì cả."

Bên trong tối hơn nhiều so với bên ngoài, và nếu chúng tôi tiếp tục đi lang thang quanh tòa nhà như thế, cuối cùng chúng tôi sẽ vấp phải một trong những xác chết.

Ellen và tôi lại đi ra ngoài qua cửa sổ đó.

Vì lý do nào đó, một vụ thảm sát đã xảy ra tại Klitz Point. Chúng tôi cho rằng có xác chết trong mỗi tòa nhà tối tăm.

Vậy những người trong tòa nhà sáng đèn là ai?

"Các thi thể vẫn chưa được chôn cất."

Ellen thì thầm khi sắp xếp lại suy nghĩ của mình.

Nhìn vào tình trạng của những thi thể bị bỏ mặc trong các tòa nhà, người ta có thể cho rằng họ không có thiện cảm với người chết.

Nếu họ là những người sống sót sau một cuộc tấn công bất ngờ, thì ít nhất họ cũng đã thu hồi được các thi thể chứ?

"Họ có lẽ... là người bị cướp hoặc là kẻ cướp."

Vì vậy, những nghi ngờ của Ellen là hợp lý hơn cả. Kẻ cướp hoặc người bị cướp.

Họ có thể đã tấn công Klitz Point gần đó. Nếu vậy, khá hợp lý khi cho rằng Als Point, nằm xa hơn về phía nam từ đó và các Điểm khác được kết nối với nó, cũng đã bị những kẻ đó lục soát.

Sau khi cướp được Als Point, họ đi đến Klitz Point. Rõ ràng hơn là tại sao chúng tôi không nghe thấy gì về những mạo hiểm giả đã xuống đó để tìm ra sự thật đằng sau sự sụp đổ của Als Point.

Rốt cuộc thì những mạo hiểm giả đó cần phải đi qua Klitz Point để đến được Als Point.

Họ tình cờ gặp những tên cướp đã chiếm đóng Point và bị giết hoặc đụng phải chúng khi chúng đang tiến về Als Point.

Những mạo hiểm giả, những người có lẽ đã phải dừng lại ở Klitz Point, không biết chuyện gì đã xảy ra ở đây.

Và những xác chết bị bỏ lại bên trong những tòa nhà đó...

Một nhóm nhỏ các mạo hiểm giả sẽ không thể đối phó với một nhóm lớn như vậy.

Klitz Point đã bị bọn cướp chiếm đóng hoàn toàn.

Đã xác nhận nhiều như vậy, chúng tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nghĩ ra một thứ khác.

“Đợi đã... Điều gì sẽ xảy ra khi đoàn xe đến đây?”

Tôi có thể cảm thấy Ellen đang nín thở.

Những tên cướp đó sẽ cho đoàn xe vào Klitz Point, có lẽ giống như một chiếc bánh từ trên trời rơi xuống, giết tất cả mọi người và lấy hết đồ tiếp tế.

Đã có một cuộc thảm sát, nhưng sẽ sớm có một cuộc tàn sát khác. Tất nhiên, có một đội hộ tống đi theo đoàn xe, vì vậy tôi không chắc nó sẽ kết thúc như thế nào, nhưng rõ ràng là một trận chiến lớn sẽ diễn ra cho dù thế nào đi chăng nữa.

“Chúng ta phải cảnh báo họ.”

Tôi chỉ có thể đồng ý với những lời dịu dàng của Ellen.

-Này, này! Nhanh lên và có được một di chuyển trên!

Sau đó, tôi có thể nghe thấy một giọng nói lớn xuyên qua màn mưa.

Mọi người đang ra khỏi tòa nhà sáng đèn. Tôi và Ellen nấp quanh những bức tường của tòa nhà mà chúng tôi ở gần và xem họ định làm gì.

Tất cả bọn họ đang chạy hối hả với những chiếc đèn lồng buộc ở thắt lưng.

"Họ đang làm gì...?"

Dòng người bắt đầu đổ về một cấu trúc hoàn hảo, khiến chúng tôi phải hạ thấp tư thế hơn nữa.

*Bang!

Sau đó, tôi nghe thấy tiếng cửa của tòa nhà mà chúng tôi vừa bước vào cách đây không lâu mở to. May mắn thay, chúng tôi ở gần hàng rào hơn nhiều nên chúng không hề tiến về phía chúng tôi.

Tôi tập trung vào những âm thanh mà chúng phát ra bằng thính giác được tăng cường của mình.

Không chỉ một người bước vào tòa nhà đó mà là một nhóm người trong số họ. Tôi có thể nghe thấy tiếng bước chân của họ.

– Ui, nó có mùi.

– Chúng ta thậm chí có thể làm sạch cái này không? Mùi có thể vẫn sẽ còn.

– Chúng ta sẽ chỉ làm sạch nó.

– Còn vết máu thì sao?

– Chúng ta được yêu cầu che chúng bằng thảm hoặc da.

Họ dường như đang cố gắng xử lý các thi thể. Có vẻ như Ellen cũng có thể nghe thấy những gì họ đang nói khi họ ở gần đó.

-Nhân tiện, trời đang mưa như điên. Anh có chắc ngày mai đoàn xe sẽ đến đây không?

Ellen và tôi không thể không cảm thấy trái tim mình chùng xuống trước những lời đó.

– Sớm muộn gì họ cũng phải đi qua đây. Nếu chúng bị trì hoãn, mùi có thể đã yếu đi và chúng ta có nhiều thời gian để xóa dấu vết của mình, vậy chẳng phải là điều tốt sao?

-Anh đúng.

Những người đó đã biết rằng một đoàn xe đang trên đường. Chúng tôi không thể không hiểu tại sao họ quyết định loại bỏ các thi thể.

Sau khi nguy trạng nơi này như thể không có gì xảy ra ở đó, họ sẽ giết tất cả các thành viên của đội hộ tống trong khi họ bị phân tâm, nghỉ ngơi tại Klitz Point.

-Nếu cuối cùng mọi người cho rằng đây là công việc của Ác quỷ, chúng ta có thể làm điều này thêm một vài lần nữa.

-Ý anh là gì? Anh sẽ không nghỉ hưu? Sau khi việc này kết thúc, Imma nghỉ việc. Tôi đã không kiếm được chỉ một hoặc hai xu. sau tất cả.

-Mày ngây thơ quá nhóc.

Họ không phải là người bị cướp hay kẻ cướp.

Họ là những mạo hiểm giả đang lên kế hoạch đánh cắp nguồn cung cấp của Hội những mạo hiểm giả.

Họ chỉ tình cờ trò chuyện về những điều đó trong khi di chuyển xung quanh.

* * *

Ellen và tôi rời khỏi Klitz Point và quay trở lại nơi mà Eleris đang đợi chúng tôi.

Tôi càng nghe những người đó nói chuyện, tình hình càng trở nên khó tin.

Ellen và tôi dẫn Eleris rời khỏi Klitz Point mà không nói một lời nào.

Tôi đã cởi áo mưa ra nên toàn thân ướt sũng.

"Chuyện gì đã xảy ra thế?"

".....Nó quá phức tạp để diễn đạt thành lời."

Ellen do dự khi trả lời câu hỏi của Eleris.

Klitz Point đã bị chiếm đóng bởi một nhóm không xác định, và tất cả cư dân ban đầu đã bị giết.

Đó là lý do tại sao tôi nghĩ họ là những tên cướp, nhưng hóa ra họ là một số mạo hiểm giả đã tập hợp lại với nhau và trở thành cướp.

"Đ-điều đó có nghĩa là đoàn xe lẽ ra sớm muộn gì cũng đến đây sẽ gặp nguy hiểm nghiêm trọng."

Eleris vô cùng sửng sốt khi nghe tin một cuộc thảm sát đã diễn ra trong căn cứ và vô cùng sợ hãi khi nghĩ rằng những người đi cùng đoàn xe cũng sẽ chịu chung số phận.

"Họ đã biết trước rằng một đoàn xe chở đầy hàng tiếp tế sẽ đến đây."

Họ đã dự đoán hành động của Hội mạo hiểm giả.

Họ dự đoán nếu Als Point thất thủ, bang hội sẽ gửi tiếp tế để xây dựng lại căn cứ, vì vậy họ đã lên kế hoạch cướp bóc nó.

Họ thậm chí còn lên kế hoạch nguy trang cho hành động phá hủy Klitz Point và cướp đoàn xe là

công việc của ma quỷ; họ thậm chí có thể cố gắng làm điều đó một vài lần nữa.

Nếu tất cả diễn ra theo kế hoạch của họ, sẽ không ai thực sự biết liệu nó được thực hiện bởi một băng cướp hay mạo hiểm giả. Họ có thể tiếp tục bình tĩnh làm việc như những mạo hiểm giả, hoặc đơn giản là họ có thể biến mất sau một tín hiệu quan trọng cuối cùng.

Không rõ liệu họ có tiếp tục làm mạo hiểm giả hay không.

Họ sẽ phải sống, che giấu rằng họ đã giết vô số người như vậy, và sau một thời gian, ký ức về sự việc đó cũng có thể phai nhạt.

“Điều này thật... lố bịch...”

Eleris sửng sốt đến mức không thể ngậm miệng lại được.

“Vì vậy, có vẻ như tất cả những người không thuộc nhóm của họ đã chiếm Klitz Point trước đây đều đã bị giết.”

Những kẻ lang thang quanh căn cứ dường như để canh chừng những mạo hiểm giả sẽ đến nơi đó để bắt họ. Nếu Ellen không nhận ra rằng nơi này rất đáng ngờ, chúng tôi có thể đã buộc phải chiến đấu với những tên cướp mạo hiểm đó ngay khi chúng tôi bước vào.

Đoàn xe không phải là người duy nhất gặp rắc rối.

Rõ ràng là nhóm đã chiếm giữ hoàn toàn trung điểm giữa Als Point và St. Point, vì vậy có lẽ họ cũng đã giết tất cả những người cố gắng đến đó từ Als Point 1, 2 và 3—đó là lý do tại sao không ai trong số họ từng xoay sở được. để trở về từ các căn cứ bị cô lập.

Eleris dường như đã sẵn sàng bỏ chúng tôi ở đâu đó và tự mình làm gì đó. Tuy nhiên, cô ấy sẽ không hành động nếu không có lệnh của tôi.

Không biết có bao nhiêu tên cướp đã chiếm được Klitz Point.

Tuy nhiên, tôi ước tính rằng phải có ít nhất 20 người trong số họ.

“Chúng ta có hai lựa chọn.”

Ellen bình tĩnh sắp xếp suy nghĩ của mình.

“Chúng ta có thể tự giải quyết chúng hoặc quay lại và cảnh báo đoàn hộ tống.”

“...Cậu có muốn chúng ta tự mình giải quyết chúng không?”

“Đúng. Tuy nhiên, nó có thể nguy hiểm.”

Ellen đã cân nhắc lựa chọn đi thẳng vào hang ổ của bọn cướp và đánh bại chúng.

Tất nhiên, Ellen thừa khả năng đó. Tuy nhiên, những kẻ đó không chỉ giết một người; họ đã gây ra một cuộc thảm sát lớn. Tôi không biết liệu Ellen có thể xử lý tất cả những việc đó không.

Cho dù tôi và Eleris có hỗ trợ cô ấy bao nhiêu đi chăng nữa, cô ấy vẫn có thể chết nếu chỉ mắc một sai lầm hoặc trượt ngã.

“Tôi nghĩ lựa chọn tốt nhất của chúng ta là quay lại và cảnh báo đoàn hộ tống.”

Tất nhiên, Ellen cũng thừa nhận sự nguy hiểm đó. Lựa chọn an toàn nhất vào thời điểm đó là quay lại và thông báo cho những người khác về mối đe dọa.

“Nhưng chúng ta đã nói về nó, phải không? Danh sách.”

".....Phải."

Hugson thành lập đội hộ tống đoàn xe hoàn toàn gồm những người mới đến để tăng thu nhập cho chính mình.

Tất cả họ đều là những người mới nhất trong số những người mới. Nếu đánh nhau nổ ra ở Klitz Point, họ có thể chết mà không làm được gì. Trong trường hợp xấu nhất, tất cả họ có thể bỏ chạy.

Mặt khác, những mạo hiểm giả chiếm giữ Klitz Point đã quá quen với việc giết chóc, mặc dù chúng tôi không biết trình độ kỹ năng của họ. Ý tôi là, họ tình cờ trò chuyện trong khi loại bỏ các xác chết.

“Chúng ta có thực sự... phải chấp nhận rủi ro này không?”

Eleris có vẻ hơi miễn cưỡng và tiêu cực về việc tự mình giải quyết chúng.

Trong tất cả các khía cạnh, thực tế là cô ấy có thể sẽ giết ai đó bằng chính đôi tay của mình dường như khiến cô ấy cảm thấy bất đắc dĩ nhất.

“Nếu tin tức đến tai họ, đoàn xe có thể sụp đổ chỉ vì mọi người bắt đầu hoảng loạn.”

Ngay cả khi Hugson đi cùng họ, tất cả những người mới đó đều nghĩ rằng họ sẽ chạy đến Als Points. Tuy nhiên, có khả năng mọi thứ sẽ sụp đổ hoàn toàn trước khi mọi thứ bắt đầu, chỉ vì họ nghe nói rằng một nhóm cướp lớn đang đợi họ ở đó.

Bằng cách đó, đoàn xe sẽ hoàn toàn sụp đổ. Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài đồng ý với lời của Ellen.

“Nếu đoàn xe sụp đổ, thứ duy nhất bị bỏ lại phía sau sẽ là... Đúng. Tiếp tế.”

Tôi nhận ra điều gì đó khi tôi nói.

Mục đích của đoàn xe là xây dựng lại Als Point; tuy nhiên, việc vận chuyển lương thực và các vật dụng khác đến các căn cứ biệt lập ở tiền tuyến cũng rất quan trọng.

Vì vậy, họ sẽ có một lượng lớn vật liệu với họ.

Nếu đoàn xe sụp đổ, những mạo hiểm giả bị mắc kẹt ở ba điểm đó có thể chết đói.

Ellen đang nhìn vào bức tranh toàn cảnh sự việc. Sẽ an toàn nhất nếu quay lại và cảnh báo đoàn hộ tống. Tuy nhiên, việc cung cấp nguồn cung cấp cho các Điểm sẽ bị trì hoãn hơn nữa, vì vậy nó sẽ gây ra những vấn đề lớn. Nếu Hiệp hội được thông báo rằng một vụ thảm sát đã xảy ra tại một thời điểm và nó đã bị chiếm hoàn toàn, thì lực lượng của Hiệp hội có thể được điều động. Tuy nhiên, để điều đó xảy ra, họ sẽ phải báo cáo với Tiền đồn Exian.

“Bên cạnh đó, nếu những tên khốn này nhận thấy rằng mọi thứ trở nên tồi tệ với chúng, chúng có thể chạy đến St Point và phân tán hoàn toàn. Rốt cuộc thì không có bằng chứng nào cho tất cả những chuyện này.”

Khi hợp nhất, họ trở thành một băng cướp, nhưng khi phân tán ra mọi hướng, họ chỉ là những mạo hiểm giả đơn lẻ. Không có nhân chứng hay bất cứ thứ gì, vì vậy không có cách nào chứng minh rằng những mạo hiểm giả cụ thể đó phải chịu trách nhiệm.

Chúng tôi cũng chỉ nghe thấy một số giọng nói. Chúng tôi thậm chí không biết những người đó trông như thế nào.

Một lần nữa tôi nhận ra rằng Darklands là nơi không bị luật lệ chi phối.

Cuối cùng, tự mình giải quyết chúng là lựa chọn tốt nhất.

Thật dễ dàng để đưa ra quyết định đó, nhưng những gì xảy ra sau đó thì không dễ dàng như vậy.

Cả tôi và Ellen đều phải giết người. Trực tiếp, bằng chính đôi tay của chúng tôi.

Họ có đáng chết hay không không quan trọng. Đó là một vấn đề hoàn toàn riêng biệt nếu tôi có thể vượt qua nó và chịu đựng những cảm xúc sẽ đến sau đó.

Tuy nhiên, tôi không thể tránh làm bẩn tay mình mãi được.

Sẽ đến một ngày tay tôi nhuốm đầy máu. Tôi không nghĩ rằng mình sẽ xoay sở để đi đến kết thúc của câu chuyện mà không bị vấy bẩn.

“Được rồi, làm thôi.”

"Vâng."

Nếu đó là điều mà tôi phải trải qua, thì sẽ tốt hơn nếu tôi làm quen với nó càng sớm càng tốt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading